

РЕШЕНИЕ

№ 5561

гр. София, 16.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова
Христо Минев**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6231** по описа за **2020** година докладвано от съдия Христо Минев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Столична Община срещу решение по НАХД № 8338/2019 г. на СРС, НО, 23 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 351727/25.01.2019г., издадено от заместник-кмет на СО, с което на лицето е наложено административно наказание „глоба“ от 50.00лв. за нарушение по чл. 18, т.1, т.2 и т.3, във връзка с чл.46, ал.1 и чл.47, ал.1 от НРУПОГТТСО.

Касаторът изразява несъгласие с постановеното от СРС, като твърди, че е налице противоречие в мотивите на въззивния съд относно фактическата обстановка. Твърди се че неправилно е прието, че наказаното лице не е разбрало за какво точно нарушение е глобено. Оспорва се становището на въззивния съд за неправилно приложение на Наредбата за реда и условията за пътуване с обществен градски транспорт на територията на Столична община.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк.В., която поддържа жалбата и по същество пледира за отмяна на атакуваното съдебно решение и потвърждаване на НП издадено от Столична община.

Ответникът – Г. Д. Д. – редовно призована не се явява, не се представлява

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява, че касационната жалба е неоснователна и моли съда да остави в сила решението на СРС.

Административен съд София – град, XIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

На 03.01.2019г. в 14.25часа в [населено място], Г. Д. Д. пътувала в автобус А 102 с /инвентарен № 1174/ след спирка Гара Пионер, по посока Студентски град, пътува без превозен документ и отказала да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците, с което виновно е нарушил чл. 18, т.1, т.2 и т.3, във връзка с чл.46, ал.1 и чл.47, ал.1 от НРУПОГТТСО. Бил издаден АУАН № 0351727/03.01.2019г., връчен лично на нарушителя. Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № 351727/25.01.2019г.

Решението на СРС е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Контролът, осъществяван от касационната инстанция е ограничен от въведените с касационната жалба основания, с изключение на съответствието с материалния закон и процесуалните изисквания, за които съдът следи служебно.

СРС е приел, че лицето е извършило гореописаното нарушение, като в издадения АУАН и НП деянието е правилно квалифицирано и описано в пълнота, но неправилно е дадена правна квалификация на същото и незаконосъобразно е ангажирана отговорността на Г.Д.. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Изводите на СРС не се споделят от настоящия съдебен състав.

НП е издадено на 25.01.2019г. за нарушение, извършено на 03.01.2019г.

Към посочените дати са били в сила измененията на ЗАвтП, в частност на чл. 91, ал. 11 от ЗАвтП, обн. в ДВ, бр. 9/26.01.2017г., с които изменения на местните власти са предоставени контролни правомощия във връзка с реда за осъществяване на обществен превоз на пътници. Съгласно действащата редакция на чл. 91, ал. 11 от ЗАвтП контролът по спазване разпоредбите на чл. 24, ал. 1, чл. 24а, ал. 1 и чл. 101, т. 1 може да се осъществява и от длъжностни лица, оправомощени от кмета на съответната община. Такъв именно е настоящият случай. Нормата на чл. 21, т. 25 ЗМСМА (в сила от 30.01.2017г.) предоставя компетентност на общинските съвети да определят условията и реда за пътуване по маршрутите на обществения градски транспорт на територията на съответната община. До влизане в сила на чл. 21, т. 25 ЗМСМА е липсвала изрична правна норма, уреждаща компетентността на общинските съвети в сферата на обществения превоз на пътници. Тази законодателна промяна стабилизира компетентността на столичния общински съвет да определи условията и реда за пътуване по маршрутите на обществения градски транспорт на територията на Столична община, която компетентност е упражнена с приемането на НРУПОГТТСО (приета с Решение № 520 по Протокол № 48 от 26.09.2013г., отменена с Наредба за реда и условията за пътуване с обществен градски транспорт на територията на Столична община, приета с Решение № 178 по Протокол № 51 от 5.04.2018г.). Допълненията на ЗМСМА (обн., ДВ, бр. 9/26.01.2017г., в сила от 30.01.2017г.), с които в компетентността на общинските съвети е включено и правото да определят

условията и реда за пътуване по маршрутите на обществения градски транспорт на територията на съответната община са правно релевантни, доколкото същите са позитивно право към момента на извършване на процесното нарушение. Проявление това право намира в санкционните разпоредби на Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община.

Новата Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община, приета с Решение № 178 по Протокол № 51 от 5.04.2018г. на СОС.

Разпоредбата на чл. 101 ЗавП санкционира пътуването без билет или друг превозен документ. Съобразно притежаваната компетентност в сферата на обществените услуги по превоз на пътници, включваща и контролни правомощия, Столичният общински съвет, в разпоредбата на чл. 47, ал. 1 НРУПОГТТСО, е установил различен състав на административно нарушение. Местният орган не се е ограничил до констатацията, че пътникът пътува без билет, а е предвидил и още един елемент на фактическия състав на пораздаване на отговорността – отказ да бъде закупена карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците.

Разпоредбата на чл.18 от Наредбата въвежда задължения на пътниците: а) да притежават редовен превозен документ до слизането си в района на спирката на наземния транспорт или в платената зона на метрото; б) да предоставят превозния си документ на контролните органи за проверка, а пътуващите с персонализирани карти да показват документ за самоличност при поискване; в) при констатирано нарушение и отказ за закупуване на карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците или карта за нетаксуван пътник с абонаментна карта на електронен носител в тролейбуси и трамваи, да слезат от превозното средство на следващата спирка и да предоставят на контролните органи лична карта/личен паспорт за съставяне на АУАН. Съгласно чл.46 от Наредбата: „(1) При констатиран от длъжностно лице - контролър по редовността на пътниците случай на пътуване без редовен превозен документ или с нередовен превозен документ пътникът закупува карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците: 1. в превозното средство картата се валидира от длъжностното лице - контролър и дава право на пътника да продължи пътуването си със същото превозно средство; 2. при слизане на нередовния пътник, последният заплаща стойността на картата на спирката. (2) При констатиран от длъжностно лице - контролър по редовността на пътниците случай на пътуване на пътник с редовен превозен документ, но без редовен превозен документ за съответни единици багаж, велосипед и/или домашен любимец, в нарушение на чл. 13, пътникът закупува карта/и за еднократно пътуване, продавана/и от контролър по редовността на пътниците, в зависимост от броя единици багаж, велосипед и/или домашен любимец. Картата/те се валидира/т от контролора и дава право на пътника да продължи пътуването си със същото превозно средство. (3) При закупуване от пътника на карта/и за еднократно пътуване, продавана/и от контролър по редовността на пътниците съгласно ал. 1 и 2, не се съставя акт за установяване на административно нарушение.“

Съгласно чл.47, ал.7 от Наредбата при констатиран от контролен орган по редовността на пътниците случай на пътуване без редовен превозен документ пътникът е длъжен да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците на стойност двадесет пъти по-висока от цената на билета за еднократно пътуване. В случай на отказ да закупи такава карта длъжностното лице

по контрола на пътниците съставя на нарушителя – нередовен пътник АУАН по реда на ЗАНН, за което нередовният пътник е длъжен да слезе на следващата спирка по маршрута на превозното средство съгласно чл.46, ал.1 от Наредбата. Санкционната норма на чл.49 от Наредбата предвижда налагане на глоба във фиксиран размер от 50.00/петдесет/лв.

Административно наказателното обвинение в АУАН и наказателното постановление е формулирано в съответствие с очертаните в чл. 46, ал.1, вр. с чл.18, т.1, б.“а“, б.“б“, б.“в“ НРУПОГТТСО признаци от състава на нарушението по начин, който позволява на санкционираното лице да разбере в какво се състои обвинението. Следователно, деянието на Д. е коректно описано от фактическа страна и правилно квалифицирано в наказателното постановление.

При извод за доказаност на извършеното от ответника по касационната жалба нарушение – пътуване без редовен превозен документ и отказ да закупи карта за еднократно пътуване от контрольора по редовността на пътниците, същият подлежи на административно наказване. Касае се за деяние с широко разпространение, застрашаващо икономическите интереси както на превозвача, така и на онези пътници, които ползват обществения транспорт, изпълнявайки задълженията си по договора за превоз.

В конкретния случай СРС правилно е отчетел, че в хода на извършваната проверка на Д., същата е представила доказателства, за установяване на факта, че в деня преди проверката – 02.01.2019г. в 09.35.04 часа, Д. е заплатила дължимата сума от 21.50лева за презаверяване на издадена месечна студентска карта за пътуване в градския транспорт по всички линии. В платежния документ – копие на фискален бон издаден от Център за градска мобилност ЕАД ясно е описан и номера на картата, която се зарежда, а именно карта № 01407660.

Видно от приложеното по делото копие на издадена на името на Г. Д. карта за пътуване в градския транспорт на С., същата е със снимка и изписан номер съвпадащ с този изписан в издадения от Центъра за Градска мобилност фискален бон, описан по-горе.

Така изложените факти са представени пред въззивния съд и същите не са били оспорени от страните и са надлежно приети по делото.

Предвид изложените факти и настоящата инстанция намира, че нарушението макар и формално осъществено от Г. Д., защото не се спори, че към момента на проверката Д. не е представила картата си за пътуване в градския транспорт, следва да се квалифицира като маловажно. Процесното нарушение се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от обичайните такива нарушения. Същото се отнася и за нарушителката, която добросъвестно е заплатила определената от общината сума за презаверяване на студентската си карта за пътуване в градския транспорт и вероятно поради разсеяност е пропуснала да я носи със себе си. В конкретния случай съдът намира, че е налице случайно деяние, тъй като липсва както логично, така и житейски обоснована друга причина един добросъвестен гражданин след като си е закупил превозен документ да не го носи със себе си при пътуване. Очевидно е че Д. не е загубила своята карта за пътуване и в следствие е представила пред въззивния съд копие на същата. По тези съображения съдът приема, че деянието следва да бъде квалифицирано като маловажен случай по смисъла на чл.28, б.“а“ от ЗАНН.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган за извършено нарушение, което е квалифицирано правилно от АНО, но неправилно е отчетена

обществената опасност на деянието и нарушителката.

Предвид изложеното и съдът прецени, че следва да измени основанията да отмяна на НП, но следва да потвърди решението на СРС, като намира, че крайният резултат е правилен.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2, предл. 1 от АПК, вр. с чл.63, ал.1 от ЗАНН Административен съд София-град, XIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 73722 от 16.04.2020г. по НАХД № 8338/2019 г. на СРС, НО, 23 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: